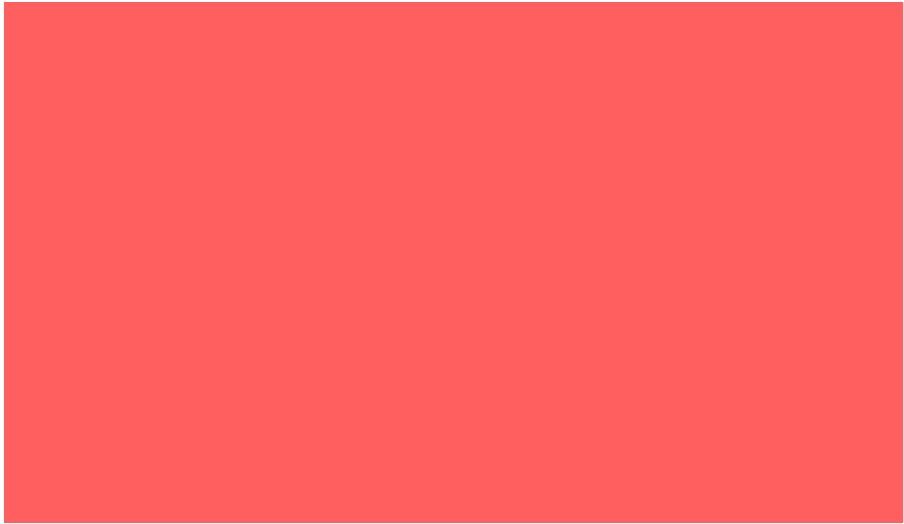

KLAVIER

**'T WORDT
TIJD**

't Wordt tijd!

Op mijn bureau ligt een oud horloge. Het staat al jaren stil. Ik ben geen horlogedragers. Waarom weet ik eigenlijk niet. Misschien omdat er voldoende apparaten in de buurt zijn die mij erop wijzen hoe laat het is; mijn mobiele telefoon, de laptop en niet te vergeten de antieke wandklok in onze huiskamer, die ieder half uur, in opdracht van het mechaniek, mij vertelt dat er weer dertig minuten verstreken zijn.

Er is blijkbaar voldoende tijdsaanduiding om mij heen waardoor het dragen van een horloge overbodig is geworden. Dat zal het zijn.

'We leven in een bijzondere tijd' is een opmerking die je nogal eens hoort verzuchten. En weinigen onder ons zullen dat ontkennen. Onze samenleving, ja heel de wereld, is in de ban van een minuscule virus dat zo ongeveer alles heeft platgelegd en ontwricht. Op het moment dat ik dit schrijf is de discussie over een avondklok en nóg strengere maatregelen in volle gang. Terwijl u dit leest is de uitkomst van deze discussie inmiddels bekend.

Op dit moment is eigenlijk niets meer 'normaal'. De samenleving, wij mensen zijn van slag.

Het horloge staat niet stil, maar loopt niet meer gelijk. Voor de één misschien te langzaam, voor de ander te snel. Voor weer een ander geldt de hoop dat het even allemaal stil gezet moet worden. Om onze wereld te 'resetten'. Om onze blik weer te richten op waar het nu werkelijk om gaat. Om onze aandacht weer te vestigen op wat werkelijk belangrijk is: een wereld zonder geweld en terreur, zonder armoede en uitbuiting. Een wereld waarin wij serieus aandacht schenken aan ons klimaat, de natuur en waarin wij verlangend uitzien naar een goede toekomst voor onze kinderen.

De ontwrichting van de samenleving door het coronavirus treft alle lagen en alle geledingen waarin wij mensen ons bewegen. Ook de kerken. Al bijna een jaar is heel het kerkelijk leven getekend door allerlei beperkingen. Veel activiteiten zijn stopgezet. De diensten op zondag vinden grotendeels online plaats, zonder aanwezigheid van de gemeente. Bezoekwerk door predikanten, ouderlingen en vrijwilligers is nauwelijks mogelijk. En alsof dat nog niet genoeg was is ook in de meeste kerken de lofzang tot zwijgen gebracht. Allemaal maatregelen en beperkingen die nodig zijn om te zorgen dat het virus. Het is ontegenzeggelijk waar: deze 'bijzondere tijd' heeft grote impact op ons leven. Hoe dan ook. Je wordt er zagezegd niet echt vrolijk van. 't Wordt tijd dat het tij zich keert!

Maar.... deze 'bijzondere tijd' heeft de vier gemeenten van Klavertje 4 dichterbij elkaar gebracht. Waren er al onderlinge contacten tussen de predikanten en de voorzitters van de vier kerkenraden, de coronacrisis daagde ons uit tot nog meer samenwerking. Zo begon in maart vorig jaar het woensdagavondgebed, dat tot op de dag van vandaag ononderbroken wekelijks in een van onze kerken gevierd wordt. De predikanten werken steeds meer samen en zijn voortdurend op zoek naar mogelijkheden om in de nabije toekomst de vier protestantse gemeenten dichterbij elkaar te brengen. Als goede naobers, als goede burens.

Het proces van het 'buurtmaken' is van start gegaan en een kersver-

se vrucht van dit proces heeft u nu in handen: deze 'Glossy'. Een tastbaar bewijs van een hopelijk verrijkende en mooie samenwerking.

't Wordt tijd! - dat is het thema waarmee we in het komende jaar aan de slag gaan.

We hadden natuurlijk allerlei activiteiten gepland om het 'buurtmaken' en het 'naoberschap' concreet gestalte te geven, maar we zullen nog even een pas op de plaats moeten doen en wachten op betere tijden.

Vooralsnog blijven wij als predikanten en als kerkenraden onze blik gericht houden op de toekomst. Een toekomst die wij hoopvol tegemoet zien.

En die hoopvolle toekomst heeft al gestalte gekregen in de beroeping van ds. Jan Fischer als nieuwe predikant van Etten-Terborg-Ulft. Wij feliciteren hem en natuurlijk de gemeente van harte!

Ik hoor de wandklok in de woonkamer slaan. Ik kijk naar het klokje op mijn laptop. 't Wordt tijd om op te staan en in beweging te komen. Op weg naar betere tijden.

ds. Theo Menting

Woensdagavondgebed

Uw lof geef ik stem telkens weer

Op 15 maart 2019 ging Nederland in lockdown, vanwege het coronavirus dat steeds heftiger om zich heen sloeg. Op initiatief van verschillende kerken werden op woensdagavond tussen 19.00 en 19.15 uur in heel Nederland de kerkklokken geluid, als teken van verbondenheid en hoop.

De predikanten van de Klavertje 4 gemeenten namen het initiatief om aansluitend een avondgebed te houden vanuit een van de kerken van Klavertje 4.

Dit woensdagavondgebed vindt sindsdien ononderbroken plaats en we hopen hiermee door te gaan, ook als straks het coronavirus is verdwenen.

Het wil een moment van bezinning en verstillings zijn, midden in de hectiek van een drukke week. Een moment van rust, maar ook een teken dat wij week in week uit stem willen geven aan de lof Gods. Geïnspireerd door het aloude getijdengebed in de kloosters en kathedralen.

Iedere woensdag wordt het avondgebed gehouden in een van onze kerken van de Klavertje 4 gemeenten. Het is te volgen via www.kerkdienstgemist.nl en zodra het weer mogelijk is voor iedereen toegankelijk.

Het woensdagavondgebed verrijkt de samenwerking van de Klavertje 4 gemeenten. We vinden en ontmoeten elkaar in de lof Gods die we stem willen geven, telkens weer.....

Licht, aan liefde aangestoken,
licht, dat door het donker brandt,
licht, jij lieve lentebode,
zet de nacht in vuur en vlam!

Lied 600:3

Lied van de lente

Licht!

Wat kun je daar soms naar verlangen...

Als de ene grauwe dag na de andere zich opvolgt.

Als er een schaduw over je leven heen hangt door ziekte, depressie, onenigheid, teleurstelling of negatieve gevoelens.

Als het licht aan het eind van de tunnel maar niet dichterbij lijkt te komen.

God, we verlangen naar licht!

We willen het voelen net zoals de melodie van lied 600 het ons doet voelen: hoger, warmer, lichter!

Lied 600 is geschreven voor in de paaswake. Het licht - de paaskaars, Christus - wordt de donkere ruimte van de kerk binnengedragen en op de kandelaar gezet.

Dit derde couplet benoemt het licht als 'aan liefde aangestoken'. De opgestane Heer - de liefde bij uitstek - is door het donker van de nacht gegaan. Zijn vuur is niet gedoofd.

Pasen wordt gevierd op de eerste zondag na de eerste volle maan in de lente. Het licht van Pasen luidt de lente in. Christus is de lentebode. Hij zet iedere nacht in vuur en vlam. In de Paaskaars 'zien' wij het licht dat de duisternis verdrijft, sterker: we zien Christus, het Licht van de wereld, die door zijn dood en opstanding alle duisternis verdrijft.

Tijdens de Paaswake van 2020 werden er vier brandende paaskaarsen de donkere kerk van Silvolde binnengebracht. In het donker van de crisis kwamen deze kaarsen samen tot leven en maakten het leven lichter. We zagen met eigen ogen dat de duisternis werd verdreven door het licht. En ook in 2021 zullen ze weer samen branden: een kaars uit elk van de Klavertje 4 gemeenten.

Deze vier brandende paaskaarsen vormen samen een geloofsbelijdenis:

Wij geloven dat de Liefde het licht heeft aangestoken

Wij geloven dat het Paaslicht brandt zelfs door het donker van de nacht

Wij geloven dat we elkaar nodig hebben om in vuur en vlam te blijven

Wij geloven dat de lieve Lentebode komt

Wij geloven Licht!

ds. Henriëtte Nieuwenhuis

Begin van de Veertigdagentijd

Aswoensdag

Hoe lang duurt de Veertigdagentijd? Nee, dit is geen strikvraag. De Veertigdagentijd duurt 46 dagen. Hè, klopt dat wel? Ja, want de Veertigdagentijd begint met Aswoensdag en beslaat zes weken, maar de zondagen tellen niet mee, want dat zijn geen vastendagen.

Het getal veertig verwijst naar verschillende Bijbelse gebeurtenissen. Het volk Israël moest veertig dagen in de woestijn doorbrengen. Mozes verbleef veertig dagen op de berg Horeb. Jezus vastte veertig dagen en nachten in de woestijn. En ga zo maar door.

Veertig is een betekenisvol getal in de Bijbel. Het heeft alles te maken met voorbereiding, inkeer, afzondering en onderweg zijn naar.

Wanneer op Aswoensdag de veertigdagentijd begint, betekent dat al eeuwen voor veel christenen het begin van 'de grote vasten'. In deze periode bereiden mensen zich voor op het komende Paasfeest door 'af te zien van...' en 'ruimte te maken voor...'. Tegenwoordig gebeurt dit niet alleen door het onthouden van eten en drinken, maar ook door bijvoorbeeld veertig dagen zonder Netflix, sociale media of roken. Door te vasten ontstaat ruimte voor God en de ander.

In de eeuwen na de Reformatie nam het gebruik om te vasten onder protestanten af, maar sinds een paar decennia leeft juist onder ons protestanten het vasten weer op en ook de daar aan verbonden rituelen. Het in 1998 verschenen Dienstboek van de Samen-op-weg-kerken bevat al een aswoensdagritus, inclusief askruisje.

Wat betekent Aswoensdag eigenlijk en waar komt dit gebruik vandaan?

Zoals het woord het zelf al zegt, staat deze dag in het teken van de as. Tijdens een kerkdienst op deze bijzondere woensdag wordt met as een kruisje op het voorhoofd gezet. De as die op Aswoensdag wordt gebruikt, komt van de verbrande palmtakken, die het jaar daarvoor op Palmpasen in de kerk waren uitgedeeld.

As symboliseert de kwetsbaarheid en de vergankelijkheid van het bestaan. Denk maar aan de tekst 'Stof ben je en tot stof keer je terug' (Genesis 3:19). In de bijbel komt as ook als teken van reiniging van schuld naar voren (denk maar aan Ninevé in het boek Jona). As is daarnaast een teken van nieuw leven. Het maakt akkers weer vruchtbaar. Het reinigt en geeft kracht tot nieuw leven. Zo is het askruisje een symbool van het kruis, de dood en de opstanding van Jezus. Kortom met Aswoensdag begint de Veertigdagen. Een tijd waarin christenen onderweg gaan naar Pasen, in alle kwetsbaarheid, vol bezinning en soberheid.

Dit jaar willen we als Klavertje 4 gemeenten deze nieuwe weg inslaan. Nieuw voor al onze gemeenten, een nieuw viermoment samen, maar met eeuwenoude papieren en in een lange kerkelijke traditie. Op 17 februari beginnen we samen de Veertigdagentijd.

Matzes

hun betekenis én een recept om ze zelf te bakken!

Tijdens het Paasontbijt eten veel mensen matzes. Op andere momenten doen we dat ook wel, maar zeker met Pasen wordt veel van dit krokante, ongezuurde brood genuttigd. Waarom? En waar komt die traditie vandaan?

Het eten van matzes is eigenlijk een Joodse traditie. In het Jodendom wordt tijdens Pesach – een van de belangrijkste feestdagen van deze religie – de joodse slavernij en de uittocht uit Egypte herdacht. Deze uittocht, die geleid werd door Mozes, vond vermoedelijk rond de vijftiende eeuw voor onze jaartelling plaats.

Door met Pesach ongezuurde broden, de matzah of matzes, te eten staan gelovige Joden stil bij het feit dat hun voorouders vele eeuwen eerder in allerijl moesten vluchten. Zo snel, dat er geen tijd meer was om het brood te laten rijzen. De Joodse matzes waren van oorsprong vierkant, als verwijzing naar de tegels die de Joden tijdens de ballingschap in Egypte bakten van rivierklei uit de Nijl. Tijdens de Witte Donderdagdienst horen we dat verhaal over de Uittocht uit Egypte.

Deze matzes kunnen we kopen in de supermarkten, maar..... we kunnen ze natuurlijk ook zelf bakken. Samen met de kinderen. Het recept is eigenlijk heel eenvoudig.

Wat heb je nodig?

- 75 gram bloem
- 40 ml water

Verwarm de oven voor op 200°C hete lucht.

Kneed van de bloem en het water in 1 à 2 minuten een soepel maar droog deeg.

Verdeel het deeg in 5 bolletjes en rol ze met een deegroller of pastamachine uit tot dunne plakjes. Als je met de deegroller werkt gaat het uitrollen het makkelijkst als je in etappes werkt. Rol de bolletjes een voor een uit, je merkt dat het deeg nog wat elastisch is en weer een beetje krimpt. Rol de uitgerolde deeglapjes een voor een opnieuw uit en herhaal dat proces verschillende malen. Na iedere ronde blijven de deegvelletjes steeds iets groter. Ga door tot je mooi dunne deeglapjes hebt van tenminste ø12 cm. Rustieke matzes zijn nooit precies rond of vierkant maar als je dat wel wilt kan je ze natuurlijk met een mes of uitstekers netjes bijsnijden.

Leg de deegvellen op een met teflonfolie of bakpapier beklede bakplaat, prik ze flink in met een vork om te voorkomen dat ze tot een grote bol opblazen en bak in de voorverwarmde oven in 10-11 minuten droog en héél lichtjes bruin. Draai ze halverwege de baktijd een keer om.

Laat de matzes op een taartrooster uitdampen en volledig afkoelen. Bewaar luchtdicht afgesloten.

Stille Week

De tocht van de mens

*Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,
alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.*

- LB 556: 1 -

Palmzondag, 28 maart, begint de Stille of Goede Week.

Van dag tot dag gaan wij op weg naar Jeruzalem en volgen Jezus in zijn laatste dagen.

We zijn deelgenoot aan de tafel van het Laatste Avondmaal, we voelen zijn angst in de Hof van Olijven, staand beschaamd en ontrederd onder het kruis, voelen ons verweesd op de Stille Zaterdag en op Paasmorgen gaat het lege graf ons verstand en onze vreugde te boven.

De tocht van Jezus is de tocht die wij soms allemaal te gaan hebben. Van verdriet, van angst, vertwijfeling - maar ook van opstaan, een nieuw begin, toekomst aangezegd krijgen.

Evenals vorig jaar willen als Klavertje 4 ook in de Stille Week met elkaar op weg gaan.

We doen dit met een aantal gezamenlijke vieringen:

Maandag 29 maart: 19.30 uur: Vesper in de Stille Week

Dinsdag 30 maart: 19.30 uur: Vesper in de Stille Week

Woensdag 31 maart: 19.30 uur: Vesper in de Stille Week

Donderdag 1 april: Witte Donderdag, diensten in de eigen gemeente

Vrijdag 2 april: Goede vrijdag, diensten in de eigen gemeente

Zaterdag 3 april: 21.00 uur Gezamenlijke viering van de Paaswake

Zondag 4 april: Paasviering in de eigen gemeente.

Naast de vespervieringen op maandag, dinsdag en woensdag zullen we de Paaswake gezamenlijk vieren. Hou de kerkbladen en de zondagsbrieven in de gaten voor de precieze locaties.

Tijdtafels

In de Veertigdagentijd gaan de kinderen van de Klavertje 4 gemeenten ook bezig met het thema 't Wordt tijd. Met behulp van een Tijdtafel gaan ze samen op weg naar Pasen. Op deze tafel wordt elke week een deel van het Bijbelverhaal uitgebeeld.

Vooraf aan de Veertigdagentijd krijgen de kinderen een pakketje thuis met onder meer een Veertigdagentijdkalender om de dagen tot Pasen af te tellen.

Jan Fischer

Beste leden van de Klavertje 4 – gemeentes!

Als u deze glossy leest en zich informeert over de geplande gezamenlijke activiteiten van uw gemeentes in de komende tijd, ben ik nog niet in uw midden. Mijn naam is Jan Fischer en ik ben de nieuwe predikant van de PG Etten, Terborg en Ulft. Als alles volgens plan verloopt, wordt ik daar op 28 februari a.s. bevestigd. Ik hoop dus toekomstig deel uit te maken van het Klavertje 4 en in de loop van de tijd velen van u te mogen ontmoeten bij de een of andere activiteit. 'Het is tijd om elkaar beter te leren kennen als gemeenteleden van het Klavertje 4'. Zo vertelden mijn nieuwe collega's Gerjanne, Henriette en Theo. Ik vindt dit een mooi en tegelijk spannend proces waaraan ik graag een bijdrage zal leveren. Al zult u er begrip voor hebben, dat ik eerst ook wat tijd nodig zal hebben om mijn nieuwe gemeente te leren kennen.

Als ik aan mijn taak in Etten, Terborg en Ulft begin, zijn we langzamerhand aan het einde van de winterperiode gekomen. Een nieuw voorjaar gaat ontluiken. Dat is mijn favoriete seizoen, het voorjaar. Als het eerste jonge groen te zien is en de aarde als het ware een nieuw kleed krijgt. Als de velden worden ingezaaid voor een nieuwe oogst. Als voor veel dieren een nieuw broedseizoen begint enzovoorts... In die periode heb ik altijd het gevoel alsof het leven opnieuw begint. En dat is toch ook zo?

Voor mij zal het komende voorjaar zeker speciaal zijn: aan een nieuwe taak beginnen in een gemeente en in een omgeving die ik (nog) niet ken; nieuwe mensen leren kennen en andere kerkelijke structuren dan ik tot nu toe gewend was. Spannend allemaal en uitdagend. Ik heb er veel zin in.

Ik hoop dat u er evenveel zin in hebt om leden van de andere Klavertje 4 – gemeentes te leren kennen. Om samen te ontdekken hoe verrijkend het kan zijn om met geloofsgenoten in gesprek te komen, om elkaar te ondersteunen waar mogelijk. Om samen nieuwe wegen te gaan ... dat is alsof er nieuwe bladeren groeien aan een oude boom in het voorjaar.

Met een hartelijke groet en tot gauw,

Ds. Jan Fischer

Ds. Theo Menting

Tussen de vele boeken in mijn boekenkast staat een klein, vergeeld, boekje met als titel: 'Van Dominicaan tot Dominee'. In de zestiger jaren geschreven door een Dominicaner pater die zijn kloosterhabijt verruilde voor de zwarte toga van een predikant. Ik heb het boekje nog niet zo lang geleden weer eens gelezen. Met de inhoud van dit boekje kan ik mij niet vereenzelvigen, met de titel misschien wel. In 1987 ben ik ingetreden bij de Dominicanen in het klooster in Huissen.

De Dominicanenorde, gesticht in 1216 door Dominicus Guzman, richt zich op prediking en studie. Daarom worden ze ook wel predikbroeders genoemd. De Dominicanen zijn wereldwijd te vinden in de omgeving van universiteiten en hebben ook veel universiteiten gesticht. In de Middeleeuwen waren in veel steden in Nederland de Dominicanen te vinden. Tot de Reformatie kwam en de kloosters onteigend werden en de monniken verdreven werden. Pas in 1854 kwamen ze mondjesmaat weer terug en bouwden in Huissen het eerste klooster. Mijn interesse in het kloosterleven ontstond tijdens mijn theologiestudie op het Grootseminarie Rolduc (Kerkrade) en op de Katholieke Theologische Universiteit in Utrecht. De studie, de prediking en de kritische houding (ten opzichte van kerk en samenleving) van de Dominicanen deden mij besluiten om in te treden. Ik heb er hele goede jaren gehad. Het dagelijks getijdengebed, het gemeenschappelijk leven, de studie en de prediking hebben mij gevormd als theoloog. En daar ben ik tot op vandaag dankbaar voor.

Toch koos ik ervoor om de Orde te verlaten toen ik mijn huidige partner Gerard ontmoette. En ook van die beslissing heb ik geen minuut spijt gehad. Inmiddels zijn we ruim 27 jaar samen, waarvan 21 jaar getrouwd.

In 2001 werd ik weer naar het klooster Huissen geroepen om Henk Jongerius op te volgen als cantor van de kloosterkapel. Vrij snel daarna kreeg ik ook een baan aangeboden om in het klooster werkzaam te worden als theoloog en programmamaker in het Dominicaans vormingscentrum dat in het klooster was gevestigd. Ruim 13 jaar ben ik er werkzaam geweest.

In die tijd groeide mijn interesse in de protestantse kerk en het predikantschap. De vele oecumenische contacten, de pastorale gesprekken die ik tijdens de retraites die ik gaf, het voorgaan en preken in de kloosterkapel - langzaam groeide ik naar de protestantse kerk toe. In 2016 deed ik belijdenis in de Catharinakerk in Doetinchem, waar ik samen met Elske te Lindert werkzaam was in het cantoraat. Het moderamen van de Protestantse Kerk in Nederland verleende toestemming om de weg naar het predikantschap in te slaan. Een aanvullende literatuurstudie en een pastorale stage in de Lebuïnuskerk in Deventer gingen vooraf aan het Colloquium (het eindgesprek) dat op 16 mei 2019 plaatsvond in Groningen.

Direct daarna volgde het beroep van de protestantse gemeente Gendringen-Bontebrug, waar ik op 30 juni 2019 werd bevestigd als predikant door ds. Gerjanne van der Velde. Gendringen-Bontebrug is dus mijn eerste gemeente. Een plek waar ik mij zeer thuis voel en met veel vreugde werkzaam ben. Ondanks deze 'bijzondere' tijd.

Die vreugde vind ik ook in de samenwerking met de Klavertje 4 gemeenten en in het bijzonder met mijn collega's. Ik verheug mij op de verdere samenwerking met de vier gemeenten.

ds. Gerjanne van der Velde-Meijer

'Jip en Janneke' zou het verhaal van mijn jeugd kunnen zijn. Uiteraard was ik zeer braaf – in die zin gaat de gelijkenis niet op – maar ik had wel een vriendje aan de andere kant van de heg. Een buurjongetje met wie ik zo vaak speelde als maar kon. En later toen ik andere kinderen uit de buurt via school leerde kennen bleek de tuin nog meer doorgangen te hebben naar andere speelplekken. Hutten bouwen, speurtochten uitzetten, rolschaatsen, verstoppertje. Eindeloze middagen spelen. Een goede oude tijd dus. Ja, ook ik heb een leeftijd dat ik inmiddels al wel een beetje achterom kan kijken! Want tussen die tijd en het moment dat ik dit stukje zit te schrijven is er al veel gebeurd.

De veilige wereld van de achtertuin en lagere school liet ik achter me. Elke dag moest ik op de fiets naar de middelbare school in Elburg. Daarna volgde de tijd van studie en op kamers gaan. Eerst naar de Christelijke Hogeschool Ede voor de opleiding Godsdienst Pastoraal Werk en later naar de Universiteit Utrecht voor Theologie. Wat eigenlijk ook begon als spelen. Zowel studie als kerk waren plekken waar ik me op mijn gemak voelde.

Langzaam groeide het verlangen om van dit spelen ook mijn werk te maken.

En dat mocht gebeuren. In 2009 werd ik predikant in De Lier. Met mijn man Eelco vetrok ik naar het westen. Vijf jaar heb ik daar met plezier het predikantschap verder mogen leren en ontdekken. In 2014 ging het in één streep naar de andere kant van het land. Bij Den Haag de A12 op en maar door totdat alle glas is verdwenen en er slechts weilanden te zien zijn. De achterbank was gevuld met dochters Hadassah en Fébe. In 2016 kwam daar nog Désanne bij. Als ik hen nu door de tuin zie struinen of over de Paasberg zie rennen dan lijken de tijden zich te herhalen. De oude Mauritius is al weer enige tijd mijn onderkomen. Inmiddels van binnen en buiten al behoorlijk veranderd maar door de mooie geloofsgemeenschap die zij herbergt toch altijd hetzelfde.

Speels voelt ook het gemak waarmee we elkaar als Klavertje 4 – predikanten gevonden hebben. Als drie (en binnenkort vier) éénpitters is het fijn om met elkaar te overleggen en voor elkaar in te kunnen vallen waar nodig. Daarin bindt ons de liefde voor de dorpskerken die we mogen dienen maar zeker ook de gezamenlijke humor.

't Wordt nooit tijd om te stoppen met spelen. Door bezig te zijn met de kinderen, te verdwijnen in een boek, veel te lachen en af en toe wat creatief te prutsen blijf ik dat voeden. Maar onder dat alles ligt de echte voedingsbodem. En is het vooral ook wat het geloof mij geeft. De wetenschap dat ik leef onder een open hemel zoals lied 800 het zingt.

Ds. Henriëtte Nieuwenhuis

Wat was een bijzondere tijd in je leven?

Mijn tijd in Indonesië toen ik als predikant met een diaconale opdracht werkzaam was bij de Christelijke Kerk van Zuidelijk Sumatra (GKSBS). Zeven jaren vol hoogte- en dieptepunten.

Het eerste jaar was er eentje met veel eenzaamheid, omdat ik de taal, de cultuur, de gewoonten nog niet kende. Ik viel op als buitenlander met een witte neus in een gebied waar nauwelijks andere buitenlanders kwamen. Ik werd bekeken, maar door weinig mensen echt gezien. Dat was een pittige tijd, maar ook heel leerzaam want ik mocht mezelf van een andere kant leren kennen. Een paar collega's van de kerk daar en vrienden hier hebben me door deze tijd heen geholpen.

Verder heb ik veel mogen leren bij de GKSBS waart mij als predikant mede heeft gevormd. Zo had deze kerk als motto 'hoeveel broden heb je bij je, ga eens kijken?' uit het verhaal van de 5 broden en de 2 vissen. De kerk was arm, vaak laaggeschoold, maar ze probeerden zo in het leven te staan door te kijken naar wat er wel is in de kerk aan talenten en mogelijkheden en deze te waarderen. Je kunt als kleine kwetsbare christelijke gemeente soms somber zijn en vooral de problemen zien, maar het is de moeite waard om vol vertrouwen te zien en te waarderen wat er wel is. Zoals het verhaal van de kleine, dove kikker dat ik leerde bij deze Indonesische kerk:

Veel kikkers deden mee aan de wedstrijd. Ze hadden allemaal hetzelfde doel: het topje van de toren bereiken. Maar niet elke kikker geloofde dat hij het ook in zich had. Ook de toeschouwers niet. Zij riepen: 'Jij kunt dat niet, jij bent te klein'. Slechts één kikker slaagde erin om de top te beklimmen. Een kleine, dove kikker.

En tot slot niet te vergeten: in Indonesië heb ik mijn man Karel Barus ontmoet! We zijn in 2014 daar getrouwd. Onze oudste zoon Bram is in Metro, Indonesië geboren op de datum dat Karel is bevestigd tot predikant (12 november). En onze jongste zoon Joren is in Zwolle geboren op de datum dat ik werd bevestigd tot predikant (25 september).

In een notendop een hele bijzondere periode uit mijn leven.

Wat is je favoriete seizoen?

In Indonesië ben ik de seizoenen pas gaan waarderen. Daar was het altijd warm met het enige verschil natte en droge dagen. Hier geniet ik ontzettend van de schoonheid die elk seizoen met zich meebrengt. De knoppen die uitkomen, de bladeren die verkleuren, de kale bomen en ga zo maar door. Toch moet ik eerlijk zijn dat ik na deze tropen jaren een koukleum ben geworden, daarom heb ik een lichte voorkeur voor de warmere seizoenen. Hoewel een winterse dag met een stralende zon ook niet verkeerd is.

Ben je een ochtend- of een avondmens?

Een ochtendmens. Ik heb van jongs af aan nooit kunnen uitslapen. Maar met jonge kinderen in huis kan ik er af en toe wel stiekem naar verlangen.

Wanneer verlies je de tijd uit het oog?

Bij het kijken van een goede serie. Dat kan van alles zijn. Van heel historisch tot heel hilarisch: The Crown, Miranda, The Vicar of Dibley,

Contactgegevens

Op deze pagina vindt u contactgegevens van onze vier gemeenten.
Voor verdere informatie en actuele berichten kunt u altijd terecht op
www.pgklavertjevier.nl

PG Etten-Terborg-Ulf

Postadres:
Postbus 134,
7060 AC TERBORG

Predikant (per 28 februari):
ds. Jan Fischer
mail: predikant@pgetu.nl
tel: 06-3720 4376

Voorzitter:
vacant

Scriba:
mevr. Joke Veenink
mail: scriba-kerkenraad@pgETU.nl
tel: 06-50982245

Kerkgebouwen:
Maartenskerk
Oudekerkstraat 2-a, Etten

Hervormde (St. Joris en Barbara) Kerk
Hoofdstraat 91, Terborg

PG Gendringen-Bontebrug

Postadres:
Grotestraat 28
7081 CG, Gendringen

Predikant:
ds. Theo Menting
mail: ds.theomenting@online.nl
tel: 06 34 114 190

Voorzitter
dhr. Jan Jolink
mail: sofcowaf@gmail.com
tel: 0315-328139

Scriba
dhr. Marius Kooistra
mail: marius.49@hotmail.com
tel: 0315-630490

Gebouwen:
St. Maartenkerk
Grotestraat 28, Gendringen

Protestantse kapel
Koninginneweg 2, Megchelen

PG 's-Heerenberg-Zeddam

Postadres:
Postbus 87, 7040 AB
's-Heerenberg

Predikant:
ds. Henriëtte Nieuwenhuis
predikant@protestantsbergh.nl
tel: 06-22118168

Voorzitter:
dhr. Bert Veld
mail: voorzitter@protestantsbergh.nl
tel: 06-53756687

(waarnemend) Scriba:
mevr. Gerry Vreuls
mail: scriba@protestantsbergh.nl

Kerkgebouwen:
's-Heerenberg
Hof van Bergh 2

Zeddam
Ettemastraat 3

PG Silvolde

Postadres:
Kerkenstraat 6
7064 BH, Silvolde

Predikant:
ds. G. van der Velde-Meijer
mail: predikant@pgsilvolde.nl
tel: 0315-239910

Voorzitter:
dhr. Willem Jansen van Velsen
mail: jvvelsen@planet.nl
tel: 06 53668976

Scriba:
Willy Freek
mail: scriba@pgsilvolde.nl
tel: 0315-239934

Kerkgebouw
Protestantse (Oude St. Mauritius) Kerk
Kerkenstraat 6, Silvolde

*Het zijn slechte tijden!
Het zijn moeilijke tijden!
Dat zeggen de mensen
tenminste.
Laten we liever goed leven,
dan worden de tijden vanzelf
goed.
Wij zijn de tijden.
Zoals wij zijn,
zijn de tijden.*

- Augustinus -

Eens komt de grote zomer
waarin zich 't hart verblijdt.
God zal op aarde komen
met groene eeuwigheid.
De hemel en de aarde
wordt stralende en puur.
God zal zich openbaren
in heel zijn creatuur.
Lied 747: 1

'Eens komt de grote zomer'

De keuze voor een lied om wat bij te mijmeren over de zomer was snel gemaakt. Dat moest lied 747 zijn, 'Eens komt de grote zomer'! Een lied dat in het eerste couplet puur lijkt te zingt over zomers verlangen. Een uitzien naar de tijd dat de weiden groen zijn. Waarin alles vruchten begint te dragen en waarin tot bloei kan komen wat we aan de aarde hebben toevertrouwd.

'Eens komt de grote zomer', ik mompel het wel eens quasi gekshe- rend op dagen dat het vies en druilerige herfstweer is.

En in de herfst past het ook. Het is namelijk één van de liederen die we in het liedboek vinden onder het kopje 'voleinding'. We zingen ze in november, aan het einde van het kerkelijk jaar. De lezingen uit de bijbel staan dan in het teken van het doorbreken van Gods nieuwe wereld. Van hoop dat alles wat nu nog pijn doet, wat moeite kost, wat strijd oplevert eens voorbij zal gaan.

Na het eerste couplet is dat waar het over gaat. Over een verlangen en vertrouwen dat we voorbij de grens van het leven de lof zingen voor Gods troon. Dat is nogal wat. Het wordt ons als kerk ook wel eens verweten. Alleen maar bezig te zijn met een leven voorbij dit leven. Geloven voor de beloning die we zogenaamd zullen krijgen. Nee voor een buitenstaander (of een binnenstaander die dit lied maar één keer in het jaar voorbij ziet komen) is het nogal hoog en zwaar van toon.

Maar maakt dat dat ik het niet moet zingen? Ik kan in het Liedboek talloze liederen vinden die ik echt niet elk moment naar volle overtuiging kan onderschrijven. Ik ben niet altijd vol geloof. Ik verlang niet altijd naar de hemel. Ik heb twijfel niet tot levenshouding gemaakt. De jammerklacht wijkt wel eens van mijn zijde.

Nee gelukkig val ik niet samen met wat ik zing. Maar gelukkig zing ik ook niet altijd alleen maar naar gelang mijn stemming.

In de kerk zingen we boven eigen stemming uit. We zingen ons gezegd weer in balans.

We zingen voor binnen- en buitenstaanders, voor zekere gelovigen en twijfelaars, voor enthousiastelingen en hen die wat terughoudend zijn.

En ja, daarin zingen we het allerliefst van de zomer omdat we leven van de hoop dat wat wij doen zin heeft. Dat ons zaaien en ons werken ergens toe dient.

ds. Gerjanne van der Velde-Meijer

Buurtjesmiddag

Op zaterdagmiddag 17 juli luiden we samen de zomervakantie in met een buurtjesmiddag voor de kinderen. Een gezellige, actieve, ontspannen middag buiten voor alle kinderen van de basisschool en voor iets jonger en ouder. De laatste 30 minuten staat er koffie en thee klaar voor de ouders. We hopen dat deze zomerse buitenactiviteit kan doorgaan.

Dit is een uitgave van de protestantse gemeenten:

- Etten - Terborg- Uift
- Gendringen - Bontebrug
- 's Heerenberg - Zeddam
- Silvolde